

Вовкулаченья
Дольрі

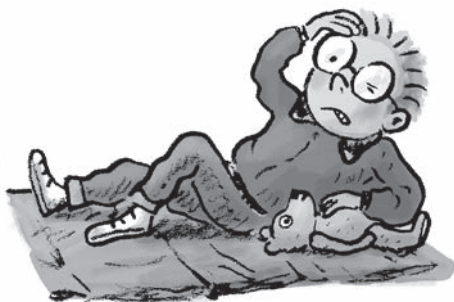
ТА
СРІБНОЗУБ

Паул Ван Лоон
Вовчулявня
Дольрі
ТА
СРІБНОЗУБ

Ілюстрації
Гюго ван Лоок

переклала з нідерландської
Ірина Коваль

Львів
Видавництво Старого Лева
2022

УДК 821.112.5-93

Л 76

Nederlands
letterenfonds
dutch foundation
for literature

This publication has been made possible with financial support
from the Dutch Foundation for Literature

Dolfje Weerwolfje – Zilvertrand

Copyright © text Paul van Loon, illustrations Hugo van Look,
Uitgeverij Leopold, 2001

All rights reserved. No part of this book may be reproduced, transmitted,
broadcast or stored in an information retrieval system in any form or by
any means, graphic, electronic, digital or mechanical, including photocopying,
taping and recording, without prior written permission from Publisher.

Паул ван Лоон

Л 76 Вовкулачення Дольфі та Срібнозуб [Текст] : повість / Паул ван
Лоон. — Львів : Видавництво Старого Лева, 2022. — 176 с.

ISBN 978-966-448-063-2

Перед вами — третя книжка із серії про Вовкулачення Дольфі.
У ній на Дольфі чекають справді небезпечні пригоди: викрадення
підозрілим дядьком, ув'язнення і перспектива потрапити до колек-
ціонера вовкулак. Але жодна небезпека не страшна, якщо в тебе
є любляча родина і щирі друзі, чи не так?

УДК 821.112.5-93

© Паул ван Лоон, текст, 2001
© Гюго ван Лоок, ілюстрації, 2001
© Ірина Коваль, переклад
з нідерландської, 2022
© Олександр Шатохін, обкладинка, 2022
© Видавництво Старого Лева,
українське видання, 2022

ISBN 978-966-448-063-2 (укр.)

ISBN 978 90 258 6874 1 (нідерл.)

Усі права застережено

Зміст

1. Щасливий 7
2. Дядько Зеб 11
3. Чортів лист 13
4. Прощання 19
5. Клітка 22
6. Відвідини 24
7. На самоті 27
8. Дідусь 33
9. Вереск 36
10. Колекціонери 41
11. Блідий хлопець 45
12. Винюхувач слідів 48
13. Валентин 53
14. Наура 57
15. Годування 60
16. Нечесно 65
17. Втеча 69
18. Світлофор 74
19. Зрадник 78
20. Телефон 84

- 21. Лайка 88
- 22. Дідусь і Лео 92
- 23. Іди до біса! 96
- 24. Вантажівка 99
- 25. У полоні 102
- 26. Какулі 106
- 27. Мертва? 109
- 28. Упіймаєш? 114
- 29. Свіжоріз 118
- 30. Дивак 124
- 31. Дослідник 128
- 32. Спідня білизна 135
- 33. Гуркіт 139
- 34. Дірки 143
- 35. Подарунок 148
- 36. Останні побажання 152
- 37. Врогуль 156
- 38. Несподіваний гість 160
- 39. Срібні зуби 164
- Післямова 171

1. ЩАСЛИВИЙ

— Гр-р-рав! Ніколи не думав, що зможу почуватися таким щасливим. Коли я вперше перевтілювався на вовкулаку, мені було дуже страшно.

Дольфі поглянув на зорі. Вони з Тіммі вилетіли на дах комори в їхньому саду і вляглися там на животах.

Був уже майже листопад. У саду де-не-де опадало листя. З даху комори вони могли дивитися понад живоплотом, який ріс уздовж їхнього будинку, на вулицю. Час від часу там з'являлися люди. Та вони не усвідомлювали, що за ними стежать хлопчина і маленький білий вовк в окулярах.

— Поглянь! — прошепотів Тіммі. — Ота жінка в капелюсі з пір'ям дуже схожа на пані Крайчес. Ти ще її пам'ятаєш?

— Ще б пак, — Дольфі вишкірився в усмішці. — На щастя, та негідниця й досі сидить у клітці у Центрі для Дивних Людей і Тварин.

Дольфі глибоко зітхнув, і з його вкритого білим хутром горла вирвалося тихе гарчання. Він позирнув на майже повний місяць.

— Гр-р-рав, у мене чудова родина. Ти мені як брат. Твоя мама дуже добра, а твій тато — дивак,

і теж дуже добрий. Вони знають, хто я, і не заперечують. Ви — найкраща родина у світі.

Усміхнувшись, Тіммі почухав голову Дольфі.

— Ти знаєш, що ми тебе теж любимо, еге ж?

Переважно Дольфі був звичайним хлопчиком — таким, як Тіммі. Та тричі на місяць він змінювався, як-от зараз. Тоді він перетворювався на вовкулаку. Білого вовкулаку в окулярах. Це ставалося, коли місяць був уповні, а також попередньої і наступної ночі. Звісно, це було великою таємницею, яку майже ніхто не знав.

— Гей, поглянь-но на цього чолові'ягу! — зненацька мовив Тіммі.

З протилежного боку вулиці йшов здоровенний чоловік. Він був убраний у капелюх, довгий плащ і чоботи й кури́в сигару. Його супроводжував довгий шлейф сірого диму.

Біля кожного будинку чоловік зупинявся, щось роздивлявся, а тоді йшов далі.

— Дивний тип, — сказав Дольфі. — Він щось шукає.

Тіммі кивнув.

— Страшний здоровань. Спеціальний агент? Чи якийсь мафіозі? Як гадаєте, колего?

— Найманий убивця, безперечно, — відказав Дольфі. — Справжній кілер. Цікаво, кого